

tallet, så motiverer, hvorfor man har en anden opfattelse.

Det, jeg er utilfreds med og meget skuffet over, er, at man her ikke kan skelne mellem, hvad der er ministeransvar, og hvad der er Folketingets ansvar. Jeg er meget skuffet over, at ministeren ikke har brugt den lov, der er givet, til at sørge for at holde kontrol med de skoler, som han skal forvalte.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren, efter at have været minister for bl.a. dette foretagende i ca. 6 år, først nu mener, at det er så vigtigt, at man den 8. maj fremsætter et udkast til et lovforslag, som skal gøre en ende på Tvindskolerne, inden Folketinget sendes hjem på et midlertidigt ophold derhjemme.

Jeg forstår ikke: Hvad er der i vejen? Hvad er det, der har svigtet i administrationen, siden man ikke er kommet i tanker om det før? Nu har jeg haft sæde i Folketinget i mere end 25 år. Jeg har aldrig været udsat for et lovgivningsinitiativ på den facon før – aldrig.

Dernæst kan jeg også huske, da Tvindskolerne startede, hvilket bøvvl vi har haft med det imperium i mange år, og ingen i administrationen har taget ordentligt fat på det. Vi har haft forskellige ministre, der har forsvaret det, og hvor har kontrollen været? Hvor har kontrollen været i de sidste 6 år? Jeg går da ud fra, at ministeriet har fået regnskaberne ind og kunne have set dem. Alle har jo vidst, at der var noget galt. Hvorfor har man ikke taget fat på det tidligere? I stedet kommer man nu, lige før Folketinget skal sendes hjem, og på 3 uger skal man så lave en lov, som fjerner Tvindimperiet.

Jeg kan sige, at det næste, jeg næsten faldt over, var, at jeg aldrig har været udsat for, at man dømmer disse 31 skoler. De har snydt alle sammen; det vedtager vi i Folketinget. Det kan man ikke – det kan man ikke. Ministeren burde i så fald kunne bevise snyderi i hvert enkelt tilfælde. Det står der ikke noget om. Det er en mistanke, man har, og det krænker min retsbevidsthed, at man ikke giver dem, selv om vi er imod dem, lejlighed til at forsvare sig på ordentlig vis.

Så min konklusion er, at all right, nu har Folketinget haft første behandling, og vi har haft en udmærket debat om grundloven og alt det dér.

Jeg vil bare sige én ting til, og det er om adskillelsen af den administrative, den udøvende, magt og den lovgivende myndighed. Det er meget udflydende, og jeg synes, at vores grundlov mangler en klargøring, for her er vi pludselig den udøvende magt, og så skal vi også være

den lovgivende magt. Her burde vi have så meget moral selv, at vi sagde nej til det.

Men min konklusion er altså, at sådan som lovforslaget er udformet, kan jeg ikke stemme for det, men jeg håber da, at udvalgsarbejdet vil virke så fornuftigt, at ministeren måske finder en anden udvej, så han kan få Folketingets opbakning til at gøre den pligt, han har som minister, og sørge for at få orden i sit eget hus og få Tvindskolerne til at fungere eller afskaffe dem.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Må jeg først takke de ordførere og partier, som har givet tilslutning til det lovforslag, som her er til behandling. Må jeg også takke de ordførere, som trods alt er tilfredse med, at jeg handler i denne sag, og som er enige i det overordnede synspunkt, at skolesamvirket Tvind ikke skal have mulighed for fortsat at kunne drive skole, som de har gjort det hidtil. Deri er vi jo altså meget langt enige.

Det ærgrer selvfølgelig også mig, at jeg er nødt til at fremsætte et lovforslag af denne karakter. Det er usædvanligt; deri har Justitsministeriet også ret. Det har jeg selv sagt fra starten. Men der er jo altså også tale om et usædvanligt foretagende, som mange igennem lang tid – det er givetvis rigtigt – har haft mistanke om ikke har forvaltet sine midler på ordentlig måde.

Men ét er mistanke, og noget andet er konkret viden og afdækning af problemerne. Jeg tillader mig at sige for mit vedkommende, at jeg i hvert fald har ønsket, efter at jeg blev opmærksom på, hvad der udviklede sig i Tvindkoncernen, da at få tingene belyst og undersøgt til bunds.

Derfor ligger der også nu en, synes jeg, meget skrap redegørelse fra Rigsrevisionen, fra Deloitte & Touche, fra ministeriets egne undersøgelser, og hertil kommer statsrevisorernes skarpe påtale, som jo ikke lader noget tilbage, når det gælder det, som jeg er efter: en spekulativ udnyttelse af friskolelovens muligheder. En spekulativ udnyttelse!

Det kan godt være, det vil jeg ikke afvise, at nogle på et tidligere tidspunkt burde og kunne være trængt til bunds i denne sag. Men jeg vil minde om statsrevisorernes udtalelse igen: De taler om spekulativ udnyttelse.

Det får mig til at minde om, på hvilken måde Undervisningsministeriet gennemfører sin tilsynsforpligtelse over for Tvindskolerne såvel som over for alle øvrige frie skoler, over 700, og